

[Tastasen.]

stemmelserne egner sig i øvrigt bedst til udvalgsarbejdet.

Det problem, som vil give anledning til de mest alvorlige overvejelser, er spørgsmålet om, hvorvidt rammen for narkotikakriminalitet skal udvides fra de nuværende 6 års fængsel til 10 års fængsel. Retsudvalget nåede ikke at færdigbehandle spørgsmålet i sidste samling. På baggrund af oplysninger modtaget fra Holland, som har en mere liberal praksis end Danmark, samt fra Sverige, som har en mere restriktiv praksis end Danmark, synes strafferammen ikke at have nogen afgørende indflydelse på narkotika-problemets omfang.

På den ene side står vi her med vor foragt for de kriminelle elementer, der ikke selv bruger stoffer, men kynisk udnytter svage grupper i befolkningen, der er afhængige af stofferne. Det er måske oven i købet en almindelig opfattelse, at disse mennesker bør straffes hårdt, og at 10 års fængsel ikke er for meget for de værste af dem.

På den anden side har vi her i folketinget et ansvar for, at der ikke sker en kriminalpolitisk optræning, der gør det kriminelle miljø hårdere, end det er i forvejen. Vi må derfor nøje overveje følgevirkningen af en udvidelse af strafferammen. Vil regeringen være parat til at lade folketingets retsudvalg se et udkast til reglerne om retsforfølgning i disse sager, så vi undgår en generel forhøjelse af straffeniveauet for de mange, der er bragt ud i kriminalitet på grund af øget stofmisbrug?

Det er i denne forbindelse absolut ikke beroligende at se et politisk parti, kristeligt folkeparti, stille forslag om, at også den rene besiddelse af stof til eget brug nu skal retsforfølges. Lad mig også erindre om, at der faldt en dom i østre landsret sidste efterår; her nedsatte man en byretsdom fra 4 års fængsel til 3 års fængsel for den ene parts vedkommende og fra 1½ års fængsel til 1 års fængsel for den anden parts vedkommende med den begrundelse, at det nu ikke så ud til, at vi ville få en udvidelse af strafferammen. Dette tyder jo på, at der er en alvorlig risiko for, at der sker en generel forhøjelse af samtlige straffestørrelser, hvis vi gennemfører bestemmelsen om straf op til de 10 år.

Vi har i retsudvalget fået oplyst, at der konstant i danske fængsler er ca. 750 stofmisbrugere. En udvidelse af strafferammen kan i givet fald nemt føre til, at dette tal øges betydeligt, og vil derfor nemt føre til betydeligt øgede omkostninger for samfundet.

Politiet har jo til dato gjort en dygtig indsats i opklaringsarbejdet, og spørgsmålet er, om vi ikke i stedet for udvidelse af strafferammen burde overveje, om de penge, denne udvidelse koster, ikke kunne bruges til en præventiv indsats fra politiets side, således at de fik bedre muligheder. Jeg har personlig den opfattelse, at opklaringsrisikoen er en bedre kriminalpræventiv foranstaltning end udvidelsen af strafferammerne.

Den socialdemokratiske gruppe vil vurdere dette lovforslag ud fra, hvilke garantier der på forskellige områder kan gives os for, at udvidelsen af strafferammen ikke vil komme til at ramme forældrenes egne børn, de unge stofmisbrugere. Vi kan ikke stærkt nok advare imod en kriminalpolitik, der fører til, at hårde metoder tages i brug for at få fat på stofferne. Hvis markedsrisikoen bliver større, kan det jo nemt gå sådan, at de kriminelle tager deres betaling herfor, og det vil igen betyde, at stofmisbrugerne skal kriminalisere sig endnu mere for at skaffe pengene til stoffet.

Der tales om den nordiske retsenhed som begrundelse for dette forslag. Selv om vi skal give det nordiske, hvad det kan tilkomme, kan det ikke være eneafgørende for vor vurdering. Hensynet til dette lands borgere eller denne storbys borgere må givetvis tilsige, at vi ikke skal have et hårdere kriminelt eller socialt miljø. Det må være afgørende for vor vurdering i denne sag.

De socialdemokratiske medlemmer af retsudvalget vil gå til udvalgsarbejdet med en åben indstilling for at finde frem til den rette løsning. Vi skal i denne forbindelse ikke glemme, at strafferammen kun er en del af det samlede narkotikamisbrugsproblem.

Det sociale behandlingsarbejde, der skal føre stofmisbrugerne ud af deres afhængighedsforhold, er den væsentligste forudsætning for, at de såkaldte bagmænd og deres håndgangne medhjælpere ikke kan få solgt deres stoffer på det danske marked.